

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ

ПОСТАНОВА №106/10

15 червня 2018 р.

м. Київ

Про затвердження Тематичного плану фундаментальних досліджень наукових установ Національної академії правових наук України на 2019 рік

Заслухавши інформацію головного ученого секретаря Національної академії правових наук України Журавля В. А.,

президія постановляє:

1. Затвердити Тематичний план фундаментальних досліджень, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету на 2019 рік наукових установ НАПрН України та направити на погодження до Національної академії наук України (зведений план додається).
2. Директору Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності НАПрН України Орлюк О. П. розробити до 1 грудня 2018 року проект документів для укладення договору з президією НАПрН України на виконання науково-дослідної роботи, яка розпочинається у 2019 році.
3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на головного ученого секретаря академії Журавля В. А.

Президент Академії

Головний учений
секретар Академії

О. В. Петришин

В. А. Журавель

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
фундаментальних досліджень, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету у 2019 році
Національної академії правових наук України

№№	Назва науково-дослідної роботи, номер держ. реєстрації УКРІНТЕІ, номер та дата рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт при НАН України	Відповідність державним пріоритетам. Завдання дослідження на весь період	Обсяги фінансування за рахунок коштів держ. бюджету, тис. грн.		Керівник	Строки виконання		Результати дослідження. Законопроекти, які будуть розроблені. Соціально-економічний ефект від дослідження (напр. підвищення правової культури, покращення якості правового регулювання тощо).
			На весь період фінансування	У тому числі на 2019 рік		початок	кінець	
6581040 « Фундаментальні дослідження, прикладні наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права, підготовка наукових кадрів, фінансова підтримка наукової інфраструктури.»								
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗЛОЧИННОСТІ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В.В. СТАШИСА								
1	«Проблеми формування сучасної доктрини кримінального права України» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000285; рішення Експертної ради НАН України № 2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/59 від 15.07.2016 р.)	Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу I «Реформа системи національної безпеки та оборони» та розділу IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 294 від 14 квітня 2016 р.; п. 3, 5 Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 7, 12-15, 20-24, 459 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII. Завданнями дослідження є: проведення аналізу методологічних засад формування національної кримінально-правової доктрини; розробка поняття доктрини кримінального права України; дослідження			акад. НАН України Тацій В.Я.	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2021 р.	Наукові статті; доповіді та повідомлення на науково-практичних конференціях, семінарах, «круглих» столах»; коментар до чинного кримінального законодавства України; річний звіт за темою дослідження; проект Закону України «Про внесення змін до КК України». <i>Соціально-економічний ефект:</i> поліпшення якості кримінального законодавства та правозастосовної практики; удосконалення кримінально-правової політики та подальше реформування правоохоронної та судової системи України; підвищення ефективності правового забезпечення

		складу злочину як ключового елемента національної доктрини кримінального права України; вивчення проблем співвідношення та перспектив розвитку взаємозв'язку доктрини кримінального права України та кримінально-правової політики; дослідження проблем забезпечення прав та свобод людини і громадянина у перспективній доктрині кримінального права України; розробка поняття та видів заходів кримінально-правового характеру.					охорони основ національної безпеки України та інших соціальних цінностей шляхом створення концептуальних засад відповідних доктринальних моделей.	
2	«Теоретичні питання удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000281; рішення Експертної ради НАН України № 2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/60 від 15.07.2016 р.)	Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією», а саме п. 7 «Реформування системи пробації та ресоціалізації» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; п. 4) «Реформа правоохоронної системи» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; завданням розділів IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» та VII. «Децентралізація та реформа публічної адміністрації» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Верховної Ради України № 1099-VIII від 14 квітня 2016 р.; пункту «Запобігання корупції у судовій системі та органах кримінальної юстиції» ст.14 розділу III Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII. Завданням роботи є: дослідження питань удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування; підготовка проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів та їх супроводження при розгляді у підкомітетах Верховної Ради України.			д.ю.н., проф. Степанюк А.Х.	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2021 р.	Наукові статті; доповіді на науково-практичних конференціях та семінарах, «круглих столах»; проект Закону України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України», річний звіт за темою дослідження. <i>Соціально-економічний ефект:</i> оптимізація роботи органів та установ виконання покарань; підвищення гарантованості правового статусу засуджених; зниження рецидивної злочинності за рахунок якісної соціально-виховної роботи.
3	«Теоретичні основи якості кримінального	Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану					Наукові статті; доповіді на науково-практичних	

	<p>процесуального законодавства України» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000284; рішення Експертної ради НАН України від 07.07.2016 р.№2 (лист № 121/61 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу V «Судова реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 1099-VIII від 14 квітня 2016 р.; п. 4) «Реформа правоохоронної системи» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 14, 22, 24 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII.</p> <p>Завданням дослідження є: аналіз системи чинного кримінального процесуального законодавства України з точки зору оцінки якості та за його результатами формулювання теоретичних основ та засобів щодо забезпечення її якості (стандарту); здійснення моніторингу ефективності застосування органами кримінального переслідування і суду кримінального процесуального законодавства на предмет її залежності від якості законодавства; дослідження системи стандартів якості законодавства в державах-членах Європейського Союзу; підготовка науково-практичних рекомендацій щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства України з метою поліпшення його якості; надання роз'яснень щодо якості кримінального процесуального законодавства за зверненнями (як усними, так і письмовими) суддів та працівників органів досудового розслідування і прокуратури.</p>			<p>д.ю.н., проф. Шило О.Г.</p>	<p>1 кв. 2017 р.</p>	<p>4 кв. 2021 р.</p>	<p>конференціях, семінарах, «круглих столах»; пропозиції до проекту Закону України «Про внесення змін до кримінального процесуального законодавства України»; річний звіт за темою дослідження.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> 1) поліпшення якості кримінального процесуального законодавства та правозастосовної практики; 2) підвищення ефективності діяльності органів кримінального переслідування та суду та реалізації кримінальних процесуальних норм; 3) удосконалення елементів системи українського кримінального процесуального законодавства, надання йому гуманітарного виміру.</p>
<p>4</p>	<p>«Стратегія зменшення можливості вчинення злочинів: теорія та практика» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000283; рішення Експертної ради</p>	<p>Відповідає: ключовим пріоритетам Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» та Цілі 5 «Безпека та оборона» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; вектору безпеки Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом</p>						<p>Наукові статті; доповіді на науково-практичних конференціях, семінарах, «круглих столах»; інформаційні та аналітичні довідки до правоохоронних та інших державних органів;</p>

	<p>НАН України від 07.07.2016 р. №2(лист № 121/63 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015; п. 3 «Нова антикорупційна політика» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 26-VIII від 11 грудня 2014 р.; статтям 7 та 9 Розділу II, статтям 21-22 Розділу III Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII.</p> <p>Завданням дослідження є: теоретичне пізнання запобіжної стратегії зменшення можливостей вчинення злочинів та розробка перспективних напрямів її упровадження у сфері запобігання злочинності в Україні.</p>			<p>д.ю.н. проф. Голіна В.В</p>	<p>1 кв. 2017 р.</p>	<p>4 кв. 2020 р.</p>	<p>пропозиції щодо втілення стратегії зменшення можливостей вчинення злочинів шляхом внесення змін та доповнень до чинного кримінологічного законодавства України</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> 1) економія коштів Державного бюджету України (через використання безкоштовної допомоги недержавних суб'єктів і самостійного й добровільного технічного переоснащення громадянами за власні кошти свого рухомого й нерухомого майна; 2) зменшення «ціни» злочинності; 3) підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів України; 4) обмеження поширеності окремих злочинних проявів.</p>
<p>5</p>	<p>«Кримінологічні проблеми запобігання корупції в приватній сфері» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000280; рішення Експертної ради НАН України від 07.07.2016 р. №2(лист № 121/64 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає: цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією», а саме п. 2 «підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості», п. 3 «забезпечення ефективної загальної координації та комунікаційної підтримки антикорупційної реформи», п. 4 «забезпечення ефективної діяльності Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України,</p>			<p>д.ю.н., доц. Головкин Б.М.</p>	<p>1 кв. 2017 р.</p>	<p>4 кв. 2020 р.</p>	<p>Наукові статті; доповіді на науково-практичних конференціях та семінарах, «круглих столах»; річний звіт за темою дослідження; пропозиції до чинного законодавства з питань запобігання та відповідальності за корупційні правопорушення у приватній сфері.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> зменшення втрат державного бюджету та бізнесу через корупційну діяльність; усунення корупційних</p>

		<p>схв. постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 р.; п. 2) «Оновлення влади та антикорупційна реформа» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 3, 14, 22, ч. 4 ст. 347, 459 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII; пп. 83 та 84 Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні.</p> <p>Завданням дослідження є: розробка теоретичних положень корупції у приватній сфері; з'ясування причин цього негативного соціального явища; визначення та аналіз кількісних та якісних показників корупції у приватній сфері в Україні; розробка системи загальносоціальних та спеціально-кримінологічних заходів запобігання корупції у приватній сфері.</p>						<p>передумов ведення бізнесу; формування сприятливого для відмови від корупційної практики бізнес-клімату та нетолерантного ставлення бізнесу до корупції; забезпечення вільної конкуренції та дії антимонопольних правил.</p>
6	<p>Науково-технічне забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального процесу» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000282; рішення Експертної ради НАН від 07.07.2016 р. №2 (лист № 121/62 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає: ключовим пріоритетам Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р., в якому заплановано «забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги», «розбудова комплексної інформаційно-аналітичної системи впровадження новітніх інформаційних технологій» та «розроблення моделі освітньої системи із стратегічних комунікацій та визначення її основних елементів»; стратегічним пріоритетам інноваційної діяльності в Україні на 2011-2021 рр. згідно з Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»; Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015, в якій серед пріоритетних напрямків зазначені: судова реформа; реформа правоохоронної системи; програма розвитку інновацій; розвиток інформаційного суспільства;</p>			<p>д.ю.н., проф., акад. НАПрН України Шепітько В.Ю.</p>	<p>1 кв. 2017 р.</p>	<p>4 кв. 2021 р.</p>	<p>Наукові статті; доповіді на науково-практичних конференціях, «круглих столах», семінарах; пропозиції щодо реформування судово-експертної діяльності в межах судової реформи в Україні; річний звіт за темою дослідження.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> впровадження в роботу правоохоронних органів України новітніх науково-технічних засобів, які здатні забезпечити реалізацію прав сторін в умовах змагального судочинства, що сприятиме підвищенню рівня боротьби зі злочинністю та дотриманню</p>

		<p>Угоді про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, якою передбачено «посилювати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод» (зокрема, ст. 14 Угоди, якою передбачено «утвердження верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема», ст. 114, що передбачає адаптацію законодавства України до законодавства ЄС).</p> <p>Завданням дослідження є: розроблення основних теоретичних положень щодо науково-технічного забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального процесу, вивчення стану використання новітніх науково-технічних засобів в практичній діяльності співробітників правозастосовних органів та адвокатів; розроблення новітніх автоматизованих інформаційних систем для потреб змагального кримінального судочинства з метою підвищення рівня боротьби зі злочинністю в Україні, розроблення шляхів оптимізації процесів використання спеціальних знань в умовах змагального кримінального процесу, підготовка пропозицій щодо реформування судово-експертної діяльності в межах судової реформи в Україні задля забезпечення принципу змагальності у судочинстві, дослідження протидії розслідуванню злочинів під час судового розгляду кримінальних проваджень.</p>						<p>прав людини, і, як наслідок, допоможе прискорити виконання умов Договору про асоціацію між Україною і країнами-членами ЄС щодо забезпечення свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основних свобод та створення належних умов для вільного від злочинних посягань розвитку України.</p>
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ								
1	<p>«Ефективізація юридичних гарантій прав людини в Україні» (загальнотеоретичні аспекти) РК УкрІНТЕІ №0117U002506; рішення Експертної ради НАН України від 07.07.2016 р. №2 (лист № 121/65 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділу «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху та Розділу 3 Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-</p>			Рабінов ич П.М.	01.201 7	12.2019	<p>За результатами дослідження буде підготовлено звіт, наукові статті, зауваження і пропозиції до проектів законів та інших правових актів. Окрім того передбачається переведення та коментування рішень Європейського Суду з прав людини, проведення наукової конференції, тощо. Запланована підготовка низки законопроектів: 1) Проект</p>

членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014); статтям 4, 14 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).

Завдання дослідження полягають у модернізації теоретичних засад юридичного гарантування прав людини і громадянина в Україні та формуванні законопроектних пропозицій, спрямованих на підвищення його ефективності. Відповідно, спираючись на новітні зміни Конституції України в частині судочинства, а також на європейські стандарти прав людини і практику застосування останніх Страсбурзьким судом, передбачається виявити рівень відповідності цим стандартам системи вітчизняних юридичних гарантій прав людини. Окрім того, спираючись на положення загальної теорії ефективності правового регулювання, модернізувати загальнотеоретичні і деякі галузеві критерії і показники ефективності юридичних гарантій прав людини та під таким кутом зору проаналізувати рівень ефективності використання зокрема таких прав людини, як: право на правову допомогу (зокрема, у захисті від обвинувачення), на свободу вираження, на мирні зібрання і демонстрації, на недискримінацію та ін.

Закону «Про внесення змін до Закону України «Про Конституційний Суд України» (на виконання розділу I Конституційна реформа та верховенство права 2. Верховенство права. 2.1. Забезпечення прав і свобод людини та розвиток громадянського суспільства; 2.3. Судова реформа)
2) Проект Закону «Про внесення змін до Конституції України (щодо забезпечення соціальних та економічних прав)» (на виконання розділу I Конституційна реформа та верховенство права 2. Верховенство права. 2.1. Забезпечення прав і свобод людини та розвиток громадянського суспільства)
3) Проект Закону «Про внесення змін до Конституції України (щодо забезпечення громадянських і політичних прав)» (на виконання розділу I Конституційна реформа та верховенство права 2. Верховенство права. 2.1. Забезпечення прав і свобод людини та розвиток громадянського суспільства).

Очікується соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді підвищення рівня правової культури держслужбовців, покращення роботи державного апарату та оптимізації його структури,

							підвищення рівня юридичної техніки в процесі підготовки проектів нормативно-правових актів.	
2	<p>Правове забезпечення публічного адміністрування в Україні (теоретико-правові аспекти)</p> <p>РК УкрІНТЕІ</p> <p>рішення Експертної ради НАН України від 05.07.2017 р. №5 (лист № 121/58 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (п. 2 Розділу 3 Оновлення влади та антикорупційна реформа); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 3 Нова антикорупційна політика); статті 22 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає в удосконаленні та модернізації теоретичних засад публічного адміністрування в Україні та формуванні законодавчих пропозицій, спрямованих на підвищення його ефективності.</p> <p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати сучасні наукові інтерпретації явища та поняття публічного адміністрування, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти публічного управління; - встановити рівень ефективності здійснення публічного адміністрування у різних сферах в Україні та його відповідність суспільним та державним потребам; - проаналізувати механізм кореляції нормативного масиву забезпечення публічного адміністрування з особливостями практики реалізації публічного управління на різних рівнях; - виявити рівень відповідності системи публічного 			Гаращу к В.М.	01.2018	12.2021	<p>За результатами дослідження буде підготовлено звіт, монографію, наукові статті, експертні висновки на проекти нормативно-правових актів, пропозиції з удосконалення низки чинних законодавчих актів у сфері публічного адміністрування.</p> <p>Запланована розробка низки антикорупційних законопроектів та проектів нормативно-правових актів у сфері публічного адміністрування.</p> <p>Передбачається соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді підвищення рівня правової культури держслужбовців, покращення роботи державного апарату та оптимізації його структури, підвищення рівня юридичної техніки в процесі підготовки проектів нормативно-правових актів.</p>

		<p>адміністрування України міжнародним стандартам загалом, та стандартам ЄС зокрема;</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати рівень ефективності системи правового забезпечення публічного адміністрування в Україні у цілому та за окремими його напрямками; - розробити, у тому числі спираючись на попередні напрацювання Інституту, низку законопроектів у сфері публічного адміністрування. 					
3	<p>Правові проблеми розвитку державотворчих процесів у контексті конституційної реформи в Україні</p> <p>рішення Експертної ради НАН України від 05.07.2017 р. №5 (лист № 121/59 від 15.07.2017 р.)</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у розробці проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, що передбачає опрацювання доктринальних засад механізму правового забезпечення реформи територіального розвитку, децентралізації влади, системи публічного управління в ідеологічному, науковому та практичному вимірах, формування методологічної дорожньої карти політичних, законодавчих та інституційних реформ, необхідних для ефективної реалізації правової політики у зазначеній сфері, підготовку законодавчих пропозицій та законопроектів, спрямованих на впровадження європейських стандартів децентралізації влади, належного врядування та</p>		Яковюк І.В.	01.2018	12.2022	<p>За результатами дослідження буде підготовлено звіт, проведено низку наукових конференцій; опубліковано монографію, збірники матеріалів конференцій; наукові статті, доповіді; проведено експертизу проектів нормативно-правових актів, а також підготовлено пропозиції щодо удосконалення низки чинних законодавчих актів.</p> <p>Запланована розробка проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України», дорожньої карти політичних, законодавчих та інституційних реформ, необхідних для ефективної реалізації правової політики у зазначеній сфері. Буде здійснено формулювання пропозицій щодо системного оновлення законодавства України у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні.</p>

		<p>адміністрування.</p> <p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дослідження доктринальної основи та концептуальних засад правової політики у сфері організації влади та публічного управління в Україні; - визначення цілей, завдань, пріоритетів та принципів правової політики у сфері організації влади та публічного управління в Україні; - характеристика засобів правової політики та визначення в їх системі ролі правових актів; - оцінка стану імплементації міжнародних стандартів та вимог у сфері належного адміністрування, відкритого уряду, децентралізації влади, адміністративно-територіального устрою, місцевого самоврядування та партисипативної демократії; - узагальнення досвіду реформ європейських держав у сфері територіальної організації влади та публічного управління; - аналіз правового забезпечення системи територіальної організації влади та публічного управління в Україні; - характеристика правового регулювання системно-структурної організації публічної влади в Україні; - виокремлення проблем правозастосовчої діяльності у сфері публічного управління в Україні; - визначення напрямів удосконалення правотворчої політики та правозастосовчої практики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні; - напрацювання практико орієнтованих пропозицій щодо правових, політичних, інституційних, компетенційних, організаційних та інших аспектів реформування у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні; - розробка проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, законопроекту про внесення змін до Конституції України та низки інших проектів законодавчих актів. 						<p>Передбачається соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді підвищення рівня правової культури держслужбовців, покращення роботи державного апарату та оптимізації його структури, підвищення рівня юридичної техніки в процесі підготовки проектів нормативно-правових актів.</p>
4	Реформа децентралізації	Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого			Лялюк О.Ю.	01.2018	12.2022	За результатами дослідження буде підготовлено звіт,

<p>публічної влади та удосконалення місцевого самоврядування в аспекті європейської інтеграції України решення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/61 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у модернізації теоретичних засад децентралізації публічної влади, оптимізації завдань, функцій, повноважень та матеріально-фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування, удосконалення їх територіальної організації та формуванні законопроектних пропозицій, спрямованих на вдосконалення взаємин центральної, регіональної та локальної влади.</p> <p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати сучасні наукові концепції децентралізації публічної влади, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти в сфері місцевого самоврядування та практику міжнародного застосування таких стандартів; - виявити переваги та ризики проведення децентралізації в постсоціалістичних і пострадянських країнах та встановити оптимальну для України модель розмежування завдань і функцій публічного характеру між органами влади різного рівня; - визначити роль місцевого самоврядування в процесі забезпечення населення якісними сервісними послугами в сфері житлово-комунального 					<p>проведено круглий стіл, підготовлено монографію, наукові статті, проведено експертизу проектів нормативно-правових актів, а також підготовлено пропозиції щодо удосконалення низки чинних законодавчих актів стосовно гарантування прав людини.</p> <p>Запланована розробка низки проектів нормативно-правових актів у сфері децентралізації публічної влади та удосконалення місцевого самоврядування в Україні.</p> <p>Передбачається соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді підвищення рівня правової культури держслужбовців, покращення роботи державного апарату та оптимізації його структури, підвищення рівня юридичної техніки в процесі підготовки проектів нормативно-правових актів.</p>
---	--	--	--	--	--	---

		господарства, освіти, охорони здоров'я, побутового, торговельного обслуговування, громадського харчування, транспорту і зв'язку й ін. та сформулювати пропозиції щодо подальшої передачі завдань, функцій, повноважень, відповідальності та фінансів від держави до муніципальних установ; - спираючись на новітні зміни вітчизняного законодавства, а також на універсальні та європейські стандарти місцевого самоврядування, виявити рівень відповідності цим стандартам організаційно-правової, матеріальної і фінансової основ місцевого самоврядування в Україні; - спираючись на попередні законопроектні напрацювання Інституту щодо модернізації Конституції України, забезпечити науковий супровід діяльності робочої групи з територіальної організації влади та місцевого самоврядування Конституційної комісії.					
5	Комунальна власність: проблеми правового регулювання та управління (теоретичні та прикладні аспекти) рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/60 від 10.07.2017 р.)	Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління). Основна мета дослідження полягає у модернізації теоретичних засад правового регулювання права комунальної власності в Україні та формування законопроектних пропозицій, спрямованих на підвищення ефективності функціонування інституту комунальної власності. Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання: - проаналізувати сучасні наукові інтерпретації права		Любчен ко П.М.	01.201 8	12.2020	За результатами дослідження буде підготовлено звіт, проведено круглий стіл; підготовлено монографію, наукові статті; проведено експертизи проектів нормативно-правових актів, а також підготовлено пропозиції з удосконалення низки чинних законодавчих актів стосовно регулювання права комунальної власності в Україні. Запланована розробка низки проектів нормативно-правових актів, спрямованих на підвищення ефективності використання об'єктів комунальної власності, удосконалення форм та методів контролю, посилення гарантій та захисту права комунальної власності

		<p>комунальної (муніципальної) власності, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти, зарубіжний досвід правового регулювання права власності громад (общин) та практику застосування таких стандартів;</p> <ul style="list-style-type: none"> - виявити потреби територіальних громад у юридичному забезпеченні процесів управління та захисті права комунальної власності (правові потреби) і визначити рівень їх задоволеності; - проаналізувати систему сучасних гарантій реалізації права комунальної власності в Україні (зокрема, їх різновиди, повноту, стан реалізації, причини недостатньої ефективності деяких з них у забезпеченні й захисті прав територіальних громад); - розглянути новітні зміни до чинного законодавства, що регулюють відносини в процесі реформ місцевого самоврядування, а також на європейські стандарти організації місцевого самоврядування, виявити рівень відповідності цим стандартам вітчизняного законодавства а також системи юридичних гарантій права комунальної власності; - спираючись на положення загальної теорії ефективності правового регулювання, модернізувати загальнотеоретичні і деякі галузеві критерії і показники ефективності управління об'єктами комунальної власності й під таким кутом зору проаналізувати рівень ефективності використання рухомого й нерухомого майна територіальних громад, що складає матеріально-фінансову основу місцевого самоврядування; - спираючись на попередні законопроектні напрацювання Інституту щодо модернізації Конституції України, забезпечити науковий супровід діяльності робочої групи з реформи місцевого самоврядування Конституційної комісії. 					<p>територіальних громад в Україні.</p> <p>Передбачається соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді підвищення рівня правової культури держслужбовців, покращення роботи державного апарату та оптимізації його структури, підвищення рівня юридичної техніки в процесі підготовки проектів нормативно-правових актів.</p>	
НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМЕНІ АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА								
1	<p>Наукові підходи до удосконалення цивільного та господарського судочинства в світлі</p>	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).</p> <p>3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії</p> <p>3) Судова реформа</p>			<p>к.ю.н., с.н.с., Бобрик В. І.</p>	<p>01.201 6</p>	<p>12.2020</p>	<p>Звіт за темою, монографія, статті у наукових фахових виданнях, коментар законодавства.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін і</p>

<p>судової реформи</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0116U000159.</p> <p>Рішення Експертної ради від 10 липня 2015 р. № 5 (лист від 14 липня 2015 р. № 121/76).</p>	<p>Стратегія реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, схвалена Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015.</p> <p>4. Напрями та етапи реформування</p> <p>5. Система завдань, заходів та результатів</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>Розділ III Юстиція, свобода, та безпека</p> <p>Стаття 24 Правове співробітництво.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <p>– в частині досягнення такої цілі як «Верховенство права і боротьба з корупцією», що передбачає, зокрема, забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності, а також забезпечення реального виконання судових рішень.</p> <p>– в частині «Реформування системи виконання судових рішень», адже виконавче провадження є завершальною стадією будь-якого судового провадження, в т.ч. цивільного і господарського.</p> <p>Завдання дослідження на весь період: розробка напрямків і способів удосконалення цивільного та господарського судочинства в контексті проведення в Україні судової реформи, що дозволять усунути існуючі протиріччя між галузями цивільного процесуального і господарського процесуального права, удосконалити нове процесуальне законодавство України, забезпечити єдність судової практики в цивільних і господарських справах, що в своїй сукупності сприятиме належному судовому захисту прав, свобод та інтересів фізичних і юридичних осіб.</p>					<p>доповнень до Цивільного процесуального кодексу України та Господарського процесуального кодексу України (щодо зловживання процесуальними правами)».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що впровадження його результатів дозволить:</p> <ul style="list-style-type: none"> - підвищити авторитетність судової гілки влади завдяки забезпеченню справедливого і публічного розгляду і вирішення цивільних і господарських справ упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, передбаченим законом; - забезпечити рівний доступ до правосуддя; - скоротити строки спрощених проваджень у суді першої інстанції; - підвищити вимоги до обґрунтованості судових рішень як одного із засобів забезпечення сталої судової практики; - імплементувати в цивільне процесуальне та господарське процесуальне законодавство України міжнародних, зокрема європейських, стандартів правосуддя; - зменшити кількість звернень до ЄСПЛ щодо порушення Україною права на справедливий суд, що потягне за собою зменшення витрат Державного бюджету на
--	--	--	--	--	--	---

								виконання рішень ЄСПЛ проти України та покращить міжнародний імідж України як правової держави.	
2	<p>Правове забезпечення ринкових відносин в умовах громадянського суспільства. РК УкрІНТЕІ № 0118U003068.</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р. № 5 (лист від 10 липня 2017 р. № 121/64).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015). Розділ 3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії: Деретуляція та розвиток підприємництва; Програма розвитку малого та середнього бізнесу; Реформа захисту економічної конкуренції; Реформа фінансового сектору; Судова реформа.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Стаття 14. Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод; Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля; Підрозділ 6. Фінансові послуги; Частина 6. Електронна торгівля; Глава 10. Конкуренція.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.: Загалом цілі 1 «Економічне зростання»: динамічне, стає та інклюзивне зростання на базі структурної модернізації економіки, покращення умов ведення бізнесу та ефективності публічного сектору. 5) дерегуляція і розвиток підприємництва та конкуренції створення належних умов для ведення бізнесу, обмеженого та прогнозованого регуляторного поля, забезпечення доступу до ресурсів.</p> <p>Завдання дослідження на весь період: розробити правові аспекти ринкової економіки як однієї з ключових ознак громадянського суспільства; обгрунтувати правове забезпечення партнерських відносин держави/територіальних громад з бізнесом в ракурсі завдань громадянського суспільства;</p>				д.ю.н., проф., Белянев ич О. А.	01.2018	12.2022	<p>Звіт за темою, статті у наукових фахових виданнях, збірник наукових праць, коментар законодавства.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін та доповнень до Господарського кодексу України».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що провадження його результатів: – в сфері законотворчої діяльності дозволить уточнити межі диспозитивного регулювання господарських відносин, сприятиме зростанню саморегулювання підприємницької діяльності, забезпечить визначеність щодо кола суб'єктів, які повинні включатися в державний та комунальний сектори економіки; – в сфері правозастосування сприятиме забезпеченню захисту прав та інтересів економічно слабкішої сторони господарських відносин.</p>

		визначити місце та роль саморегулювання в контексті забезпечення соціальної спрямованості економіки та розвитку громадянського суспільства; обґрунтувати модель захисту прав споживачів та малого бізнесу як одну з умов розвитку громадянського суспільства; обґрунтувати концепцію господарської відповідальності та соціальної відповідальності бізнесу в контексті завдань громадянського суспільства.						
3	<p>Правове забезпечення електронного бізнесу як складової інформаційного суспільства. РК УкрІНТЕІ № 0118U003069.</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р. № 5 (лист від 10 липня 2017 р. № 121/66).</p>	<p>Тема відповідає: Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні, схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р (в частині забезпечення формування е-економіки, стимулювання розвитку електронного бізнесу, електронної економічної діяльності, електронного ринку як системи економічних відносин у віртуальному просторі, що складаються у процесі торгівлі послугами або товарами за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, і, відповідно, їх правового забезпечення);</p> <p>Стратегії сталого розвитку "Україна – 2020", схв. Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (в частині створення сприятливих умов для розвитку підприємництва, в т.ч. цифрового, вдосконалення корпоративного законодавства з точки зору цифровізації корпоративних відносин, та, відповідно, розроблення та прийняття в установленому порядку відповідних нормативно-правових актів);</p> <p>Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки, схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р (в частині запровадження використання сучасної термінології у цифровій сфері відповідно до європейських практик, розроблення переліку цифрових прав суб'єктів цифрової економіки відповідно до зобов'язань України у сфері європейської інтеграції та інших міжнародних зобов'язань, що впливають з участі України у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна, та подання пропозицій щодо їх впровадження, розроблення відповідних моделей</p>			д.ю.н., проф., чл. кор. НАПрН України Вінник О. М.	01.2018	12.2021	<p>Звіт за темою, монографія, статті у наукових фахових виданнях.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін і доповнень до деяких актів законодавства України щодо забезпечення цифрових прав учасників господарських відносин».</p> <p>Дослідження забезпечує формування науково обґрунтованих підходів до адаптації законодавства України у сфері правового регулювання відносин цифрової економіки та електронного бізнесу до законодавства ЄС, впровадження правових моделей, здатних забезпечити реалізацію цифрових прав суб'єктів е-бізнесу, інших учасників відносин цифрової економіки.</p>

		<p>державно-приватного партнерства як однієї з моделейцифрових інфраструктур).</p> <p>Завдання дослідження на весь період: визначити місце, роль та основи правового забезпечення електронного бізнесу в умовах інформаційного суспільства, способи державного регулювання у сфері електронного бізнесу: правові аспекти правового становища суб'єктів, що діють у сфері електронного бізнесу; обґрунтувати значення електронної комерції як складової електронного бізнесу (господарсько-договірні відносини з використанням інформаційно-комунікативних систем); визначити особливості правового захисту прав та інтересів учасників відносин електронного бізнесу.</p> <p>Обґрунтувати: розмежування понять «електронна комерція» та «електронний бізнес»; доцільність кодифікації правового регулювання відносин цифрової економіки та корпоративного законодавства.</p>						
4	<p>Адаптація корпоративного законодавства України до права Європейського Союзу РК УкрІНТЕІ № 0117U002142.</p> <p>Рішення Експертної ради від 07 липня 2016 р № 2 (лист від 15.07.2016 р. № 121/54).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна - 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p> <p>Розділ 3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії</p> <p>3) реформа корпоративного права.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони.</p> <p>Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля.</p> <p>Частина 2. Заснування підприємницької діяльності.</p> <p>Стаття 88. Національний режим і режим найбільшого сприяння; Стаття 91. Стандарти режиму для філій та представництв.</p> <p>Підрозділ 6.Фінансові послуги, Глава 10 Політика у сфері промисловості та підприємництва. Стаття 378.</p> <p>Глава 13. Законодавство про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік та аудит.</p>			<p>д.ю.н., проф., Васильєва В. А</p>	<p>01.2017</p>	<p>12.2019</p>	<p>Звіт за темою, науково-практичний посібник, статті у наукових фахових виданнях, збірник матеріалів конференції, конференція</p> <p>Законопроект:</p> <p>«Про внесення змін до чинного законодавства щодо вдосконалення правового регулювання корпоративних відносин в Україні».</p> <p>У результаті дослідження теми буде досягнуто наступних соціально-економічних ефектів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - покращення якості правового регулювання корпоративних відносин; створення та діяльності юридичних осіб корпоративного типу;

		<p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <p>в частині реформи корпоративного права згідно Угоди про асоціацію (Розділ 3 Указу). Важливими пріоритетами також є відповідність теми Главі № 6 щодо заснування підприємницької діяльності, торгівлі послугами та електронної торгівлі (ст. 88); стандартів режиму для філій та представництв (ст. 91); законодавства про заснування та діяльність компаній, корпоративного управління, бухгалтерського обліку та аудиту (Глава 13).</p> <p>Завдання дослідження на весь період: дослідження корпоративного законодавства України та країн ЄС (в тому числі наднаціонального), що спрямоване на його вдосконалення з метою подальшої адаптації до права ЄС. Завдяки дослідженню динаміки розвитку корпоративного законодавства України буде проведено його науково-правовий аналіз та розроблено на цій підставі науково-обґрунтовану концепцію щодо вдосконалення правового регулювання корпоративних відносин в доктрині приватного права відповідно до положень цивільного законодавства; виявлено проблемні аспекти урегулювання корпоративних відносин у спеціальному законодавстві та внесено пропозиції щодо його вдосконалення; розроблено та сформульовано єдину, узагальнену концепцію реалізації та захисту прав та інтересів суб'єктів корпоративних відносин.</p>					здійснення та захисту їх корпоративних прав.	
5	<p>Інституційно-правове забезпечення майнових інтересів держави та суб'єктів приватного права в умовах регіональної нестабільності РК УкрІНТЕІ № 0117U002141.</p>	<p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).</p> <p>3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії</p> <p>1) за вектором розвитку: Програма розвитку українського експорту; Програма залучення інвестицій;</p> <p>2) за вектором безпеки: Реформа системи національної безпеки та оборони;</p>			д.ю.н., с.н.с., Король В. І.	01.201 7	12.2021	<p>Звіт за темою, статті у наукових фахових виданнях, збірник наукових праць.</p> <p>Законопроект: Закон України про внесення та доповнень до Закону України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» від</p>

<p>Рішення Експертної ради від 07 липня 2016 р № 2 (лист від 15.07.2016 р. № 121/56).</p>	<p>3) за вектором відповідальності: Реформа регіональної політики. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони. Розділ IV «Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею» щодо функціонування поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.: – верховенство права і боротьба з корупцією в частині забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності, що сприятиме забезпеченню функціональної справедливості і рівності. – безпека та оборона, яка включає, зокрема, найважливіші аспекти безпеки громадян, що дасть змогу забезпечити формування у громадян України відчуття захищеності їх життя і свободи. Стратегія національної безпеки України (Указ Президента України від 26.05.2015 № 287/2015 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України»). Цілі Стратегії національної безпеки України: утвердження прав і свобод людини і громадянина, забезпечення нової якості економічного, забезпечення інтеграції України до Європейського Союзу Досягнення визначених цілей потребує: якісно нової державної політики, спрямованої на ефективний захист національних інтересів в економічній та інших сферах, комплексне реформування системи забезпечення національної безпеки. Актуальні загрози національній безпеці України: економічна криза, виснаження фінансових ресурсів держави, зниження рівня життя населення, у тому числі, руйнування економіки та систем життєзабезпечення на тимчасово окупованих</p>					<p>23.03.2000 № 1602-III».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження у тактичній площині полягає у підвищенні рівня захисту майнових прав та інтересів держави, фізичних осіб та суб'єктів господарської діяльності в умовах нинішніх військових дій на території України через удосконалення релевантного правового інструментарію. У стратегічній площині зазначений ефект полягає у підвищенні рівня реалізації правовою наукою прогностичної функції, що у межах міждисциплінарного підходу має сприяти модернізації стратегічного бачення держави щодо зовнішніх загроз національним інтересам України у сферах економічної, інвестиційної, інноваційно-технологічної безпеки.</p>
--	--	--	--	--	--	--

		<p>територіях, втрата їх людського потенціалу, незаконне вивезення виробничих фондів.</p> <p>Основні напрями державної політики національної безпеки України:</p> <p>удосконалення державної системи стратегічного планування, створення єдиної системи моніторингу, аналізу, прогнозування у сфері національної безпеки і оборони,</p> <p>комплексне вдосконалення законодавства з питань національної безпеки і оборони України.</p> <p>Завдання дослідження на весь період: у науково-теоретичній площині – удосконалення парадигмальних, методологічних та прогностичних засад інституційно-правового забезпечення майнових інтересів суб'єктів публічного та приватного права.</p> <p>у прикладній площині – сприяння системній модернізації як міжнародного приватноправового, так і публічно-правового інструментарію.</p>						
6	<p>Договірне регулювання приватноправових відносин у цивільному праві України РК УкрІНТЕІ № 0116U000174.</p> <p>Рішення Експертної ради Від 10 липня 2015 р. № 5 (лист від 14 липня 2015 р. № 121/77).</p>	<p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.: Розвиток людського капіталу шляхом проведення реформи системи охорони здоров'я, освіти, поліпшення надання державної соціальної підтримки, розвитку культури і спорту дасть змогу забезпечити поліпшення якості життя, освіти і зростання продуктивності праці.</p> <p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015). Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони. Стаття 24 Поступове наближення. Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p> <p>Стратегія розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на</p>			<p>д.ю.н., проф., Гриняк А. Б.</p>	<p>01.201 6</p>	<p>12.2020</p>	<p>Звіт за темою, монографія, статті у наукових фахових виданнях.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо удосконалення договірного регулювання майнових та особистих немайнових відносин».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження пов'язаний із впровадженням його результатів шляхом удосконалення існуючого договірного регулювання майнових та особистих немайнових відносин, що дозволить гарантувати належне функціонування системи цивільних відносин та удосконалити механізм</p>

		<p>2016 – 2020 роки. Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права; Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини; поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції.</p> <p>Завданням дослідження на весь період є розробка теоретичної моделі, необхідної для вдосконалення договірного регулювання приватноправових відносин. У процесі виконання проекту дослідницька діяльність буде спрямована на розробку теоретичної моделі договірного регулювання приватноправових відносин, механізму правового регулювання договірних відносин та їх подальше практичне впровадження шляхом створення необхідних законопроектів, поширення наукових ідей, які були запроваджені, серед науковців, юристів практиків тощо.</p>					захисту особистих немайнових відносин їх учасників.	
7	<p>Цивільно-правовий механізм регулювання майнових та особистих немайнових відносин</p> <p>ПК УкрІНТЕІ № 0118U003067.</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р. № 5 (лист від 10 липня 2017 р. № 121/65).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015). Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони Стаття 24 Поступове наближення Поступове наближення законодавства України до права ЄС. Стратегія розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016 – 2020 роки. Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права; Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини; поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції.</p>			д.ю.н., с. н. с., Пленюк М. Д.	01.201 8	12.2022	<p>Звіт за темою. Монографія, статті у наукових фахових виданнях. Законопроект: «Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо здійснення особистих немайнових та майнових прав учасників цивільних відносин».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає вдосконалення цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин, що дозволить удосконалити існуючі способи захисту суб'єктивних цивільних прав шляхом доповнення їх новими.</p>

		<p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.</p> <p>Зміцнення верховенства права, як однієї з пріоритетних цілей Уряду, шляхом вдосконалення відповідних правових інститутів, що сприятиме забезпеченню функціональної справедливості і рівності. Дослідження дозволять здійснити розробку концептуальних підходів до вдосконалення розвитку людського потенціалу, як однієї з пріоритетних цілей Уряду в частині проведення реформи системи охорони здоров'я в рамках права на охорону здоров'я як особистого немайнового права фізичної особи.</p> <p>Основним завдання дослідження на весь період є дослідження цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин з метою його вдосконалення. Для цього буде визначено поняття та структуру правової категорії «цивільно-правовий механізм регулювання відносин», його місце серед інших категорій цивільного права. Окремо будуть досліджені правові норми та інші соціальні регулятори, що в цілому складають механізм цивільно-правового регулювання; додатково досліджуватимуться юридичні факти та їх місце в структурі цивільно-правового механізму регулювання відносин та правозастосування як його елемент.</p>						
8	<p>Приватноправові проблеми реалізації євроінтеграційної стратегії України</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0117U002140.</p> <p>Рішення Експертної ради від 07 липня 2016 р № 2 (лист від 15.07.2016 р. № 121/55).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).</p> <p>Впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони.</p> <p>Стаття 1. Сприяння поступовому зближенню Сторін, ґрунтуючись на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках.</p> <p>Стратегія розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на</p>			к.ю.н. Кочин В. В.	01.2017	12.2020	<p>Звіт за темою, наукові статті, монографія.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення права осіб на свободу об'єднання».</p> <p>Соціально-економічний ефект від виконання дослідження забезпечуватиме реалізацію принципу верховенства права, розширення сфери приватноправового</p>

		<p>2016 - 2020 роки. Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права; Поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. Дослідження забезпечує формування науково обґрунтованих підходів до адаптації законодавства України у сфері правового регулювання приватних відносин до законодавства ЄС, гармонізацію приватноправової складової правової системи України з положеннями уніфікованих (модельних) актів європейського приватного права, а також впровадження правових моделей, здатних забезпечити верховенство права у приватних правовідносинах. Завдання дослідження на весь період: формування науково обґрунтованих підходів до адаптації законодавства України у сфері правового регулювання приватних відносин до законодавства ЄС, забезпечення гармонізації приватноправової складової правової системи України з положеннями уніфікованих (модельних) актів європейського приватного права, а також впровадження правових моделей, здатних забезпечити верховенство права у приватних правовідносинах.</p>						регулювання відносин, що впливатиме на розвиток правової свідомості учасників цивільних відносин та зменшення державного впливу у механізмі правового регулювання приватних відносин, а також сприятиме втіленню європейських принципів приватного права, зокрема, свободи створення організацій.
--	--	---	--	--	--	--	--	---

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

1	<p>Юрисдикційна форма захисту авторського права і суміжних прав</p> <p>РК № 0115U001911 рішення Експертної ради НАН України №5 від 10.07.2015 р. (лист № 121/73 від 14.07.2015 р.)</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р. 2) пунктами 84, 86, 88 Розділу 1 Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р (розвиток інновацій та</p>			К.Ю.Н. Штефан А.С.	2016 р.	2020 р.	<p>Результати дослідження: Науковий звіт. Пропозиції з удосконалення законодавства України. Підготовка збірника наукових праць, наукових статей і тез доповідей в періодичних виданнях, участь у науково-практичних конференціях та семінарах. Популяризація знань у сфері авторського права і суміжних</p>
----------	---	---	--	--	--------------------	----------------	----------------	--

реформа у сфері інтелектуальної власності);

3) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа телекомунікаційної інфраструктури; реформа захисту інтелектуальної власності; програма розвитку національної видавничої справи);

4) підрозділом 1 частини 3 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;

5) підпунктами 8, 10, 11 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.

Завдання дослідження на весь період:

1. Проаналізувати позов як процесуальний засіб порушення судового провадження по справі на захист авторського права і суміжних прав;
2. Детально дослідити зміст і особливості предмета позову у справах, які впливають з авторських і суміжних правовідносин;
3. Висвітлити особливості права на пред'явлення позову на захист авторського права і суміжних прав, умови і процесуальний порядок його реалізації;
4. Враховуючи різноманітність суб'єктного складу авторських і суміжних правовідносин, дослідити поняття, види і ознаки учасників справи, що виникає із авторських і суміжних правовідносин;
5. Дослідити підстави та особливості участі у справі процесуальних представників; законних представників малолітніх, неповнолітніх, обмежено дієздатних, недієздатних суб'єктів авторського права і суміжних прав; організацій колективного управління, профспілок та інших суб'єктів, яким законом надано

прав, зокрема з позицій їх захисту в судовому порядку.

Законопроект, який буде зроблений:

Проект Закону України «Про вдосконалення правового регулювання захисту авторського права і суміжних прав».

Соціально-економічний ефект від дослідження:

Підвищення рівня розуміння особливостей застосування юрисдикційної форми захисту, вдосконалення її правового регулювання; сприяння діяльності спеціалізованих судових органів у сфері інтелектуальної власності; підвищення рівня захисту прав інтелектуальної власності (авторських та суміжних прав) в цілому, що сприятиме підвищенню інноваційної привабливості України.

		<p>право захищати в суді права та інтереси інших осіб;</p> <p>5. Проаналізувати: положення чинного матеріального і господарського процесуального законодавства, яким врегульовується позовна форма захисту авторського права і суміжних прав; судову практику у справах, що виникають з авторських і суміжних правовідносин;</p> <p>6. Виявити специфічні ознаки позовної форми захисту авторського права і суміжних прав, недоліки законодавства і проблеми судової практики в питаннях правозастосування, сформулювати пропозиції по удосконаленню законодавства.</p>						
2	<p>Правова охорона нетипових (некласичних) об'єктів авторського права</p> <p>РК № 0115U001912</p> <p>рішення Експертної ради НАН України №5 від 10.07.2015 р. (лист № 121/71 від 14.07.2015 р.)</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пункту 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктів 84, 86, 88 Розділу 1 Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р (розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності);</p> <p>3) пунктів 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа телекомунікаційної інфраструктури; реформа захисту інтелектуальної власності; програма розвитку національної видавничої справи);</p> <p>4) підрозділом 1 частини 2 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>5) підпунктами 5, 7 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої</p>			<p>д.ю.н., проф. Мироненко Н.М.</p> <p>к.ю.н. Штефан А.С.</p>	2016 р.	2020 р.	<p>Результати дослідження:</p> <p>Науковий звіт.</p> <p>Пропозиції з удосконалення законодавства України.</p> <p>Підготовка монографії наукових статей і тез доповідей в періодичних виданнях, участь у науково-практичних конференціях та семінарах.</p> <p>Популяризація знань у сфері правової охорони авторського права.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений:</p> <p>Проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про авторське право і суміжні права».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Підвищення рівня розуміння авторського права, вдосконалення його правового регулювання; підвищення рівня правової охорони об'єктів авторського права, що сприятиме підвищенню</p>

		<p>Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідити та узагальнити основні концептуальні засади щодо охорони суб'єктивних авторських прав, з урахуванням специфіки того чи іншого об'єкта авторського права; 2. Визначити особливості правової природи «нетипових» об'єктів авторського права; 3. Розкрити особливості змісту суб'єктивного авторського права на «нетипові» об'єкти авторського права; 4. Проаналізувати особливості реалізації суб'єктивних авторських прав на «нетипові» об'єкти авторського права; 5. Визначити особливості захисту авторського права на «нетипові» об'єкти авторського права; 6. На основі проведеного дослідження як теоретичних підходів так й аналізу норм чинного законодавства сформулювати пропозиції щодо удосконалення національного законодавства у сфері авторського права. 						інноваційної привабливості України.
3	<p>Судова експертиза об'єктів інтелектуальної власності : шляхи удосконалення законодавства та правозастосування</p> <p>ПК № 0115U001913</p> <p>рішення Експертної ради НАН України №5 від 10.07.2015 р. (лист № 121/72 від 14.07.2015 р.)</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених п. 8) «Забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги» цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених п. 2) абз. 1 ч. 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа захисту інтелектуальної власності)</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених пп. 9 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових</p>			к.ю.н. Дорошенко О.Ф.	2016 р.	2020 р.	<p>Результати дослідження:</p> <p>Науковий звіт. Підготовка науково-практичного видання, наукових статей та тез доповідей з питань судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності, збірник з питань удосконалення методичного та правового забезпечення судово-експертної діяльності, участь у наукових заходах, проведення тренінгів.</p> <p>Популяризація знань у сфері інтелектуальної власності, зокрема з позицій захисту прав інтелектуальної власності.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений:</p>

		<p>наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідити історію становлення судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності в Україні та інших країнах світу, а також фактори впливу на правове регулювання цієї сфери; 2. Здійснити порівняльний аналіз законодавчого регулювання судово-експертної діяльності в сфері інтелектуальної власності як в Україні, так і в інших країнах світу; 3. Дослідити роль та значення судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності як засобу доказування в різних видах судочинства; 4. Дослідити основні концептуальні засади та методологічні основи судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності, з метою удосконалення методичного та методологічного забезпечення зазначеного напрямку судової експертизи за різними видами експертних спеціальностей; 5. На основі проведеного дослідження теоретичних підходів, аналізу норм чинного законодавства та практики визначити шляхи та сформулювати пропозиції щодо удосконалення національного законодавства і правозастосування у сфері судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності. 						<p>Внесення змін та доповнень до законодавства України у сфері судової експертизи: Закон України «Про судову експертизу» та/або Інструкція про організацію та проведення судових експертиз та експертних досліджень</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження: Руйнування державної монополії на судово-експертну діяльність; забезпечення правосуддя України кваліфікованою судовою експертизою; забезпечення відкритого доступу висококваліфікованих фахівців до професії «судовий експерт»; створення можливостей для участі громадськості у контролі діяльності судових експертів; сприяння підвищенню рівня експертного забезпечення судового розгляду спорів із порушення прав інтелектуальної власності, у тому числі у процесі розгляду спорів судовими спеціалізованими органами у сфері інтелектуальної власності.</p>
4	<p>Стан та напрями розвитку державної політики в сфері боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності</p> <p>ПК № 0117U005008</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.; 2) пунктом 2 абз. 1 частини 3 Указу Президента 			д.ю.н., проф., академік НАПрН У Орлюк О.П.	2017 р.	2021 р.	<p>Результати дослідження: Науковий звіт, пропозиції щодо змін до чинного законодавства з питань правопорушень прав інтелектуальної власності Підготувати збірник, статті з теми дослідження, участь у науково-практичних</p>

<p>рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/57 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа захисту інтелектуальної власності);</p> <p>3) частиною 3 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 1, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження теоретичних засад формування державної економіко-правової політики боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності та механізмів її реалізації.</p> <p>5. Аналіз та оцінка економіко-правових проблем порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності. Правові способи боротьби з порушеннями інтелектуальної власності.</p> <p>6. Дослідження зарубіжного досвіду щодо формування економіко-правової державної політики у сфері боротьби з порушенням інтелектуальної власності та законодавчого її закріплення.</p> <p>7. Превентивні заходи та детінізація в боротьбі з неправомірним використанням прав на об'єкти інтелектуальної власності та фінансовий механізм її забезпечення як напрямів державної політики боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності.</p> <p>8. Визначення та аналіз економічних інструментів та методів, які можуть застосовуватись при боротьбі з порушенням прав на об'єкти інтелектуальної власності, пов'язаних зі створенням об'єктів права інтелектуальної власності, їх використанням при виготовленні і реалізації продукції, що містять</p>			<p>д.ю.н., проф. Мироненко Н.М.</p>		<p>конференціях та семінарах. Популяризація знань у сфері інтелектуальної власності, зокрема з позицій захисту прав інтелектуальної власності та попередження порушення прав інтелектуальної власності.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений: Проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу законів про адміністративні правопорушення».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження: буде сприяти підвищенню рівня захищеності суб'єктів права інтелектуальної власності від протиправних посягань, попередженню правопорушень у сфері інтелектуальної власності, підвищенню рівня правової культури серед населення, підвищення якості законодавства України у сфері інтелектуальної власності, наближення його до європейських стандартів; підвищення рівня інвестиційної привабливості України як країни, що підвищує рівень захисту прав інтелектуальної власності.</p>
---	--	--	--	-------------------------------------	--	---

		<p>об'єкти права інтелектуальної власності.</p> <p>9. Норми цивільної, адміністративної та кримінальної відповідальності як стримуючий фактор в боротьбі з порушенням права інтелектуальної власності</p> <p>10. Розробка концептуально обґрунтованих рекомендацій про внесення змін до нормативних актів щодо економіко-правових регуляторів, які можуть ефективно застосовуватися при боротьбі з порушенням прав на об'єкти інтелектуальної власності.</p> <p>11. Дослідження видів та особливостей цивільних та адміністративних правопорушень у сфері авторського права та суміжних прав, оцінка ефективності правових моделей, спрямованих на захист прав авторів, виконавців, виробників фонограм та відеограм, виконавців; відповідність способів захисту, цивільно-правових та адміністративно-правових санкцій характеру вчинених порушень та наслідкам протиправних діянь.</p> <p>12. Дослідження проблем кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності у сфері авторського права та суміжних прав</p> <p>13. Дослідження видів та особливостей цивільних та адміністративних правопорушень у сфері промислової власності, оцінка ефективності правових моделей, спрямованих на захист прав суб'єктів права промислової власності; відповідність способів захисту, цивільно-правових та адміністративно-правових санкцій характеру вчиненого порушення та наслідкам протиправного діяння.</p> <p>14. Дослідження проблем кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності у сфері промислової власності</p> <p>15. Підготовка теоретично обґрунтованих пропозицій та рекомендацій з питань удосконалення цивільно-правової, адміністративно-правової, кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності.</p> <p>16. Визначення, узагальнення та аналіз проблемних питань правозастосування у сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності.</p>						
5	Дослідження	Спрямована на реалізацію державних пріоритетів,			д.е.н.,	2017	2021 р.	Результати дослідження:

<p>економіко-правових проблем інтенсифікації сфери інтелектуальної власності України під впливом нових викликів розвитку неоекономіки</p> <p>РК № 0116U004456 рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/58 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» та пунктом 9 «Розвиток промислового виробництва та залучення інвестицій» розділу 1. «Структурна модернізація економіки, покращення умов для ведення бізнесу» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження процесів переходу вітчизняної інтелектуальної економіки та правого її забезпечення у систему неоекономіки з урахуванням її цільової спрямованості на інтенсифікацію за вектором результативності наближення до розвинених країн світу.</p> <p>2. Дослідження процесів економічної інтенсифікації з урахуванням інноваційних проривів та техніко-технологічного переозброєння національних галузей виробництва.</p> <p>3. Розробки методичні підходи до стратегій</p>			<p>проф. Бутнік-Сіверський О.Б.</p> <p>д.ю.н., проф., академік НАПрН У Орлюк О.П.</p>	<p>р.</p>	<p>Науковий звіт.</p> <p>Підготовка наукового видання, наукових статей та тез доповідей, у яких буде висвітлено рекомендації та пропозиції щодо розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури як середовища активації об'єктів права інтелектуальної власності, науково-технічних і технологічних розробок та ефективного застосування інформаційно-комунікаційних технологій, формування структури цільових завдань неоекономіки в напрямку ідентифікації, систематизації, діагностики та пошуку сучасних прикладних інструментів управління, модельного та методичних підходів до оцінювання закономірностей та прийняття управлінських рішень, активного використання викликів неоекономіки з позиції інноваційних процесів, наближення до рівня розвитку економічно розвинених країн світу.</p> <p>Популяризація знань у сфері інтелектуальної власності через призму економіко-правового впливу.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений</p> <p>проект закону щодо внесення змін до деяких законодавчих актів стосовно інноваційної діяльності та стосуються</p>
---	---	--	--	---	------------------	--

інтенсивності впровадження результатів інноваційної діяльності, інтенсивності економіко-правових механізмів реалізації наукових ідей, технічних рішень у виробничих системах різного рівня правової організації.

4. Розробка пропозицій по створенню цілісних наукових, науково-виробничих систем з одночасним забезпечення їх відповідними важелями і стимулами до оновлення за рахунок впровадження об'єктів права інтелектуальної власності з метою збільшення виробництва інноваційної продукції.

5. Формування пропозицій з розширення процесів капіталізації, інноваційного підприємництва та забезпечення його методико-економіко-правовим механізмом становлення та розвитку інноваційно-активних виробничих та інтелектуальних систем з урахуванням динаміки трансформаційних процесів в їх діяльності.

6. Вивчення питань розвитку інтенсифікації та використання програмно-цільового управління інтелектуальними активами, людським інтелектуальним потенціалом та людським інтелектуальним капіталом в системі господарювання з урахуванням світового досвіду, нових економічних і правових відносин.

7. Дослідження темпів розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури з урахуванням нових інформаційних технологій, нових бізнес процесів, забезпечующих лідерство та конкурентоздатність на рівні досягнень розвинених країн.

8. Дослідження модельного та методичних підходів до оцінювання закономірностей та прийняття управлінських рішень щодо трансформації економічних інтелектуальних ресурсів в активи підприємств за умови обмеження фінансових можливостей, подолання дефіциту інвестиційних ресурсів, розширення сфери венчурного бізнесу, використання податкових пільг, регламентування стосунків щодо створення та комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності..

9. Пошук активного використання викликів неоекономіки, які би сприяли інноваційним процесам,

економіко-правових проблем інноваційного підприємництва, інтенсифікації та управління інтелектуальними активами з урахуванням нових інформаційних технологій, нових бізнес-процесів.

Соціально-економічний ефект від дослідження враховує стимулювання становлення та розвитку інноваційно-активних виробничих та інтелектуальних систем з урахуванням динаміки трансформаційних процесів в їх діяльності у напрямку економічної інтенсифікації, з урахуванням пріоритетних науково-технологічних видів діяльності з використанням об'єктів права інтелектуальної власності, активного використання викликів неоекономіки, які сприятимуть інноваційним процесам, специфіки адаптування до умов України.

		досягнення стандартів і темпів інноваційного розвитку до рівня розвитку економічно розвинених країн світу, специфіки адаптування до умов України.						
6	<p>Інтелектуальна власність як складова системи забезпечення національної безпеки</p> <p>ПК № 0117U005291</p> <p>рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/58 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження концептуального підходу до формування системи національної безпеки України з урахуванням інтелектуальної власності як складової системи забезпечення національної безпеки.</p> <p>2. Дослідження ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки в галузі суспільних інтересів.</p> <p>3. Розробка основних напрямів правового забезпечення інтелектуальної власності як складової</p>			д.е.н., проф. Бутнік-Сіверський О.Б.	2018р.	2022 р.	<p>Результати дослідження:</p> <p>Науковий звіт. Підготовка наукового видання, наукових статей та тез доповідей, <u>у яких буде висвітлено</u> пріоритети інноваційно-інтелектуальної сфери діяльності в системі національної безпеки України, основні напрями нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки, енергетичної безпеки з позиції інтелектуальної власності, визначення ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки людини і громадянина, екологічної безпеки з позиції інтелектуальної власності в частині навколишнього природного середовища і природних ресурсів.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений</p> <p>проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про основи національної безпеки України» що пов'язані з інноваційно-інтелектуальною сферою діяльності в системі національної безпеки України.</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження</p> <p>пов'язаний з напрямками</p>

національної безпеки.

4.Можливості адаптації визначення та відшкодування шкоди у цивільних справах про порушення прав інтелектуальної власності в країнах ЄС.

5.Розробка основних напрямів нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки.

6.Дослідження проблем енергетичної безпеки з позиції інтелектуальної власності.

7.Визначення ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки людини і громадянина.

8.Дослідження екологічної безпеки з позиції інтелектуальної власності (навколишнє природне середовище і природні ресурси).

9.Дослідження основних напрямів національної безпеки у галузі медицини та фармацевтики через призму інтелектуальної власності.

10.Дослідження використання інтелектуальної власності у забезпеченні національної безпеки у сфері економіки та для забезпечення безпеки у фінансово-економічній сфері.

11.Дослідження процесів тінізації економіки інтелектуальної власності як загроза економічній безпеці.

12.Дослідження технологічної безпека в контексті розвитку науково-технічного потенціалу держави.

13.Дослідження трудових аспектів економічної безпеки з позиції розвитку людського інтелектуального капіталу.

14.Дослідження ролі інтелектуальна власність у забезпеченні обороноздатності..

15.Нормативно-правове забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.

16. Стан формування та реалізації державної політики щодо забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.

17. Проблеми комерціалізації майнових прав

нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки щодо енергетичної безпеки, людини і громадянина, екологічної безпеки в частині навколишнього природного середовища і природних ресурсів з позиції права інтелектуальної власності

		інтелектуальної власності в системі забезпечення національної безпеки. 18. Визначення чинників впливу на зовнішньоекономічну безпеку в умовах інтеграційних процесів та економічної глобалізації; 19. Дослідження світового досвіду формування безпеки в країні з урахуванням інтелектуальної власності. 20. Узагальнення результатів дослідження інтелектуальна власність як складової системи забезпечення національної безпеки.						
7	<p>Правова охорона інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів</p> <p>РК № 0117U005290</p> <p>рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/62 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1) Дослідити стан правового регулювання охорони корисних моделей в країнах-членах ЄС, яка</p>			д.ю.н., проф., Мироненко Н.М.	2018 р.	2022 р.	<p>Результати дослідження: Науковий звіт, пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства з питань охорони та захисту інтелектуальної власності. Підготовка збірника, статей та тези доповідей з теми дослідження, участь у науково-практичних конференціях та семінарах, тренінгах тощо. Популяризація знань у сфері інтелектуальної власності через призму втілення в Україні європейських стандартів.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений: Проект Закону України «Про внесення змін до діючого законодавства у сфері патентного права».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження: наближення законодавства України у сфері охорони та захисту інтелектуальної власності до європейських</p>

здійснюється тільки на національному рівні.

2) Проаналізувати особливості правової охорони промислових зразків в країнах-членах ЄС і на території ЄС: авторсько-правова охорона, кумулятивна правова охорона, правова охорона незареєстрованих промислових зразків, промисловий зразок Співтовариства, правова охорона промислових зразків відповідно до Гаазької угоди про міжнародне депонування промислових зразків.

3) Дослідити особливості правової охорони біотехнологічних винаходів в країнах-членах ЄС, проблеми імплементації положень Директиви 98/44/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 1998р. про правову охорону біотехнологічних винаходів в законодавство країн-членів.

4) Дослідити проблеми правової охорони лікарських засобів.

5) Розробити механізми забезпечення балансу прав людини та прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів в Україні.

6) Вивчення процедури примусового ліцензування винаходів за законодавством ЄС: досвід імплементації міжнародних норм.

7) Виявити та обґрунтувати особливості правової охорони біотехнологій як об'єктів інтелектуальної власності.

8) Визначити та проаналізувати концептуальні підходи до розвитку правової охорони прав промислової власності у країнах - членах Європейського Союзу;

9) Дослідити форми та методи формування державної політики в сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів, механізми її реалізації та розробити рекомендацій, спрямованих на вдосконалення зазначених процесів;

10) Дослідити процеси лібералізації законодавства у сфері інтелектуальної власності в межах євроінтеграційних процесів, учасником яких є Україна.

11) Визначити умови та фактори, які впливають на процес запровадження механізмів позасудового

стандартів; забезпечення балансу публічних та приватних інтересів у сфері інтелектуальної власності, прав людини та прав інтелектуального удосконалення правозастосування законодавства у сфері інтелектуальної власності з врахуванням європейських стандартів, зокрема рішень судових органів ЄС; правове забезпечення впровадження альтернативних форм захисту прав інтелектуальної власності.

		<p>розгляду справ, медіації як одного з напрямків реалізації державної політики у сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в Україні.</p> <p>12) Підготувати науково-методичні праці та пропозиції, спрямованих на вдосконалення законодавства у сфері охорони та захисту прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів.</p> <p>13) Розробити теоретико-методологічне, методичне та законодавче забезпечення фіксації доказів порушення прав інтелектуальної власності, в тому числі, в мережі Інтернет у ретроспективному аспекті.</p> <p>14) Обґрунтувати об'єктивно існуючий зв'язок між сучасними інформаційними технологіями та виникненням нових способів порушення права інтелектуальної власності, розробити засіб їх захисту.</p> <p>15) Розробити механізми забезпечення балансу публічних та приватних інтересів як гарантії дотримання прав інтелектуальної власності та розробка наукової гіпотези подолання конфлікту, який виникає у зв'язку з цим</p> <p>16) Визначити основні риси та напрями формування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, форми, методи та механізми її реалізації з позицій євроінтеграційних процесів та сучасної доктрини права інтелектуальної власності;</p> <p>17) Визначити, узагальнити та проаналізувати проблемні питання правозастосування у сфері правової охорони інтелектуальної власності.</p> <p>18) Дослідити практику імплементації модельних законів та директив ЄС у вітчизняне законодавство.</p> <p>19) Дослідити досвід ЄС у регулюванні правової охорони промислової власності в новітній фармакогеномічній галузі.</p> <p>20) Дослідити досвід формування патентних пулів ЄС: мета, механізми створення та функціонування.</p>						
8	Інтелектуальна власність в цифровому середовищі	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних</p>			д.ю.н., проф., академік НАПрН	2019 р.	2023 р.	Результати дослідження: Науковий звіт, розробка пропозицій щодо пріоритетних напрямів державної політики у сфері науки і техніки, охорони

<p>ПК № рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/63 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити стан, тенденції та роль інтелектуальної власності у розвитку цифровізації економіки в світі та в Україні. Ключові тренди концепції «Індустрії 4.0»: хмарні обчислення (cloudcomputing), робототехніка, автоматизація, інтелектуальні датчики, адитивні технології 3D - друку, Інтернет речей (IoT), великі дані (bigdata), штучний інтелект, інтелектуальні транспортні системи (ITS — IntelligentTransportSystems), доповнена реальність та ін.</p> <p>2. Дослідити тенденції розвитку цифрової економіки в рамках ЕС: Єдиний цифровий ринок ЄС (DigitalSingleMarket), «Стратегія Цифрового Єдиного Ринку для Європи» (Communication A DigitalSingleMarketStrategyforEurope); Цифровий порядок денний для Європи; Спільна декларація Саміту «Східного партнерства». Вивчити можливості гармонізації із DigitalAgenda та DigitalSingleMarket</p>			<p>У Орлюк О.П.</p> <p>к.е.н., доц. Андрощ ук Г.О.</p>		<p>та захисту інтелектуальної власності для забезпечення реалізації положень Угоди про асоціацію, захисту національних інтересів України в рамках Угоди. Підготовка збірника, статей та тези доповідей з теми дослідження, участь у науково-практичних конференціях та семінарах тощо.</p> <p>Законопроект, який буде розроблений: Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про авторське право і суміжні права»</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження: пов'язаний із покращенням якості правового регулювання інтелектуальної власності; створенням сприятливого інвестиційного клімату, належного правового регулювання міжнародного науково-технічного співробітництва України, трансферу технологій тощо</p>
--	---	--	--	--	--	---

ЄС. Альянс з інновацій в Інтернет речей (Alliance for Internet of Things Innovation, AIOTI).

3. Дослідити можливості, напрями та інструменти формування інформаційної економіки в Україні. Виробити практичні аспекти впровадження «Цифрового порядку денного» для України та використання кращих світових практик, визначення основних напрямків створення сучасної нормативно-правової та регуляторної бази для забезпечення ефективної цифрової трансформації, правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності.

4. Дослідити цифрову інфраструктуру розвинених країн та України. Проаналізувати нові виклики і можливості у цій сфері: цифровий розрив; виклики ринку телекомунікацій; високошвидкісна мобільна інфраструктура; цифрове телебачення. Вивчити тенденції створення інфраструктури Індустрії 4.0: IT – кластерів, науково-технологічних та індустріальних парків, галузевих центрів технологій, центрів компетенцій, стартап-компаній, електронних бібліотек, галерей та архівів тощо.

5. Дослідити зарубіжну та вітчизняну судову практику вирішення спорів, що виникають при використанні цифрових технологій (особливості застосування електронного документу, цифрового підпису, електронного договору тощо. Альтернативні методи вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності.

6. Проаналізувати правові наслідки порушень у сфері IT: цивільно-правова, адміністративно-правова, кримінально-правова відповідальність за порушення прав у сфері IT. Відшкодування збитків у сфері IT.

7. Цифровізація сфери освіти: «Цифрові» компетенції та навички; Моделі та підходи до «цифровізації» освіти; Розвиток цифрових навичок для підготовки персоналу, здатного працювати з технологіями Індустрії 4.0.

8. «Цифровізація» суспільно-економічної сфери: Громадська безпека та захист; Сфера охорони здоров'я; Електронне урядування; Електронна демократія; Екологія та охорона навколишнього середовища; Смарт-сіті, смарт-інфраструктура; Електронні платежі та розрахунки;

	Цифровізація соціальної сфери; Електронна митниця; Електронна комерція, транскордонна е-комерція. 9. Підготувати пропозиції щодо створення в Україні цифрової платформи у сфері інтелектуальної власності: фіксації пріоритету на результати досліджень і розробок, реєстрації і передачі майнових прав на об'єкти авторського права і суміжних прав, об'єкти промислової власності, колективного управління авторськими і суміжними правами, миттєве укладання угод учасниками ринку на базі «розумних контрактів» (smartcontracts), управління правами на результати інтелектуальної творчої діяльності та засоби індивідуалізації.						
--	--	--	--	--	--	--	--

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНФОРМАТИКИ І ПРАВА

1	Теоретико-правові основи захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, №0117U007745, рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/55 від 10.07.2017 р.)	Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018р. № 244-р., зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, що було започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р.; положенням Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року; а також переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р. та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р. Основні вимоги містяться у положеннях таких актів: Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», схвалена Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015; План законодавчого забезпечення реформ в Україні, схвалений постановою Верховної Ради України від 4 червня 2015 року № 509-VIII. <i>Завдання роботи:</i> 1) аналіз актуальних проблем, пов'язаних із			д.ю.н., професор, Пилипчук В.Г.	01.2018	12.2022	Звіт за темою. Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. Розроблення теоретичних та інформаційно-правових основ, принципів, концептуальних, методологічних положень щодо захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері в умовах євроінтеграції України. Визначення шляхів на вирішення питань належного правового забезпечення: проблеми додержання прав людини при формуванні єдиних державних електронних реєстрів; проблеми захисту персональних даних, збору, зберігання та використання біометричних даних громадян; проблеми поширення інформаційної агресії і насильства в національному та глобальному інформаційному
----------	--	--	--	--	---------------------------------	---------	---------	--

		<p>впливом стрімкого становлення і розвитку складових інформаційного суспільства і формуванням принципово нових суспільних відносин у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави, на забезпечення прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, які потребують належного теоретичного опрацювання і правового забезпечення;</p> <p>2) систематизація та опрацювання актуальних проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин щодо захисту прав, свобод і безпеки людини з урахуванням сучасних викликів і загроз в інформаційній сфері;</p> <p>3) вивчення законодавства Європейського Союзу і досвіду країн-членів ЄС щодо забезпечення прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення і розвитку інформаційного суспільства;</p> <p>4) систематизація та підготовка пропозицій щодо правового забезпечення та удосконалення системи захисту прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення інформаційного суспільства, євроінтеграції та інформаційної агресії проти України.</p>					<p>просторі, що пов'язані із: (веденням інформаційної війни проти України, яка поширилась на інші країни світу; негативним інформаційно-психологічним впливом на свідомість, застосуванням інформаційних технологій на шкоду життю і здоров'ю людини та ін.);</p> <p>проблеми правової культури та моральності в інформаційній сфері;</p> <p>проблеми у сфері доступу громадян до публічної інформації тощо.</p> <p>Підготовка пропозицій до законів України щодо захисту персональних даних, прав і безпеки людини в інформаційній сфері.</p>
2	<p>«Науково-методичне, правове та інформаційне забезпечення формування національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в умовах децентралізації в Україні», №0115U004522, рішення експертної ради НАН України від 10.07.2015р. від 14.07.2015 р.</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018р. № 244-р., Законам України від 2.09.2014 р. «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування на право участі у справах органу місцевого самоврядування» і від 17.06.2014 р. «Про співробітництво територіальних громад»; Постанові КМУ від 6.08.2014 р. № 385 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року»; Розпорядженню КМУ від 1.04.2014 р. № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної</p>					<p>Звіт за темою.</p> <p>Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники.</p> <p>Інформаційне супроводження та формування у взаємодії з Управлінням комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України БД «Законодавство».</p> <p>Розробка пропозицій щодо: 1) проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про співробітництво територіальних громад» ; 2) внесення змін до Розпорядження КМУ від 1.04.2014 р. № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого</p>

		<p>організації влади в Україні»;</p> <p>Постанові Верховної Ради України від 03.07.2014 р. № 1565-VII «Про ухвалення Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»;</p> <p>Програмі інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки та заплановані нею заходи (затверджені Постановою Верховної Ради України № 5096-VI від 05.07.2012 р.).</p> <p>Завдання:</p> <p>1. Вивчення та аналіз актуальних проблем децентралізації влади в Україні в частині перерозподілу повноважень, функцій та фінансів з центрального на місцевий рівень управління.</p> <p>2. Дослідження проблем формування і функціонування інформаційних відносин в умовах здійснення децентралізації влади в Україні.</p> <p>3. Напрацювання пріоритетних, науково-обґрунтованих методів і правових механізмів забезпечення формування Національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в Україні.</p> <p>4. Підтримання та наповнення електронних баз даних нормативно-правових актів парламенту, як базової системи для забезпечення формування Національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в Україні</p>				01.2016	12.2020	самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; 3) напрацювання пропозицій до Програми інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки та заплановані нею заходи (затверджені Постановою Верховної Ради України № 5096-VI від 05.07.2012 р., у частині корегування строків здійснення заходів; 4) підготовка пропозицій щодо проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про Національну програму інформатизації».
3	«Теоретичні та організаційно-правові основи забезпечення кібербезпеки в Україні» №0116U007745, рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист №	Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018р. № 244-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства,			д.ю.н., с.н.с. Довгань О.Д.			Звіт за темою. Монографії, посібники, підручники, статті, збірники. Підготовка пропозицій щодо внесення змін і доповнень до Стратегії забезпечення кібербезпеки України та Закону України «Про

121/50 від 15.07.2016 р.)	<p>що започатковано було Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р., а також переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р. та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р.; положенням рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України», введеного в дію Указом Президента України від 15 березня 2016 року №96/2016 та рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2014 року «Про заходи щодо вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України», введеного в дію Указі Президента України № 449/2014 від 1 червня 2014 року Указом Президента України № 449/2014 від 1 червня 2014 року.</p> <p><i>Завдання:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – дослідження, збирання, аналіз та узагальнення наукових поглядів, підходів, ідей, напрямів, шляхів та проблем організації, правового забезпечення кібербезпеки, використання передового зарубіжного досвіду, що дозволить сформувати на їх основі пропозиції теоретичного, методологічного, методичного та інформаційного змісту щодо забезпечення кібербезпеки в Україні та побудови національної системи кібербезпеки; – вивчення та аналіз актуальних проблем кібернетичної безпеки України. – опрацювання проблем пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин у сфері кеберзахисту. – систематизація та підготовка пропозицій щодо створення Національної системи кібербезпеки. – розробка організаційно - правових основ забезпечення кібербезпеки в Україні. – дослідження, аналіз та узагальнення зарубіжного досвіду, у т.ч. європейського щодо 				01.2017	12.2021	<p>кібернетичну безпеку»; підготовка пропозицій щодо побудови системи кібербезпеки в Україні. Буде запропоновано заходи із забезпечення кібербезпеки на загальнодержавному рівні, зокрема шляхом належного визначення повноважень та сфер відповідальності державних органів для досягнення мети забезпечення кібербезпеки - створення умов для безпечного функціонування кіберпростору, його використання в інтересах особи, суспільства і держави. Напрацювання заходів направлених на: розвиток системи забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки; впровадження нових технологій моніторингу викликів і загроз інформаційній безпеці, виявлення, оцінки та видалення з інформаційного простору держави деструктивної інформації, спрямованої на пропаганду війни, розпалювання національної та релігійної ворожнечі, провокацію масових заворушень, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності України; управління ризиками і новими можливостями в</p>
---------------------------	--	--	--	--	---------	---------	---

		<p>підходів та напрямів забезпечення кібербезпеки;</p> <ul style="list-style-type: none"> – наукове обґрунтування правового забезпечення кібербезпеки як сегменту глобального інформаційного суспільства; – підготовка науково-обґрунтованих рекомендацій, спрямованих на підвищення ефективності правового забезпечення кібербезпеки в Україні, а також підготовки нормативних документів різних рівнів, що охоплюють проблеми забезпечення кібербезпеки держави. 						інформаційній сфері; формування національного інформаційного простору; забезпечення наповнення інформаційного простору України національним продуктом; захист інформації з обмеженим доступом, насамперед персональних даних, що відносяться до конфіденційної інформації тощо.
4	<p>Теоретико-методологічні засади правового регулювання в умовах використання технологій інтернет речей №0116U007744, рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/51 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018р. № 244-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, яку було ратифіковано ВРУ 16.09.2014 р., положенням п. 2 Закону України “Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки” від 09.01.2007 р. № 537-V “Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства” Розділу III “Національна політика розвитку інформаційного суспільства в Україні”, де було визначено, що з метою підвищення ефективності розвитку інформаційного суспільства необхідно створити цілісну систему законодавства, гармонізовану з нормами міжнародного права з питань розвитку інформаційного суспільства.</p>			д.ю.н., с.н.с. Баранов О.А.	01.2017	12.2019	<p>Звіт за темою. Монографії, посібники, підручники, статті, збірники. Підготовка пропозиції до проекту Інформаційного кодексу України та окремих нормативно-правових актів України в інформаційній сфері (закон України «Про захист персональних даних», «Про авторське право та суміжні права», «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України») в частині тематики наукового дослідження.</p>

		<p>Завдання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідження явища інтернету речей, вивчення особливостей використання технологій інтернет речей у різних сферах людської діяльності. 2. Визначення правових аспектів ризиків та бар'єрів щодо впровадження технологій інтернету речей. 3. Формування системи моделей типових правовідносин за умови використання технологій інтернету речей. 4. Опрацювання теоретико-методологічних засад правового регулювання в умовах використання технологій інтернет речей. 5. Систематизація пропозицій щодо розвитку правового регулювання суспільних відносин в окремих сегментах використання технологій інтернету речей. 						
5	<p>Теоретичні та інформаційно-правові засади забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції України, № 0117U007744, рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/56 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018р. № 244-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, які було започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року, у подальшому реалізовано на виконання завдань, визначених Указом Президента України від 24 лютого 1998 року № 148/98, Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу, затвердженої Указом Президента України від 11 червня 1998 року № 615/98, у розвиток задач, які</p>			к.ю.н., доцент Доронін І.М.	01.2018	12.2022	<p>Звіт за темою. Монографії, посібники, підручники, статті, збірники. Пропозиції до проекту Закону України «Про Національну безпеку України». Механізми розбудови ефективної системи правового та інформаційного забезпечення у сфері національної безпеки, а також оптимізації чинного законодавства України. Пропозиції з питань правового та інформаційного забезпечення у сфері національної безпеки, розвитку суб'єктів сектору безпеки і стратегічних комунікацій та удосконалення чинного законодавства в умовах трансформації систем</p>

було встановлено постановою Верховної Ради України від 13 березня 2014 року № 874-VII «Про підтвердження курсу України на інтеграцію до Європейського Союзу та першочергові заходи у цьому напрямі».

Завдання роботи:

1) опрацювання теоретико-правових проблем регулювання суспільних відносин у сфері національної безпеки в умовах виникнення і трансформації сучасних викликів і загроз національним інтересам та євроінтеграції України;

2) вивчення історико-правових засад становлення і розвитку системи забезпечення національної безпеки і складових сектору безпеки України з урахуванням зміни геополітичних процесів навколо нашої держави, аналіз правових, політичних, організаційних та інформаційних аспектів формування і реалізації державної політики у цій сфері та її законодавчого забезпечення;

3) дослідження теоретико-правових засад формування і розвитку систем міжнародної, регіональної (субрегіональної) і національної безпеки та відповідного досвіду країн-членів Європейського Союзу і НАТО щодо забезпечення колективної безпеки в сучасних умовах становлення інформаційного суспільства;

4) систематизація та підготовка пропозицій щодо удосконалення правових основ забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції України, з урахуванням сучасної геополітичної ситуації та ведення інформаційної війни проти України.

міжнародної, європейської і національної безпеки та ведення гібридної війни проти України.

1	<p>Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах 0117U002507 рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/53 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>3.4.2.23. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук на 2014–2018 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 20.12.2013 № 179).</p> <p>Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. «Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду на 2020» дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо структурної модернізації економіки, покращенню умов для ведення бізнесу.</p> <p>Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності (створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку).</p> <p>У рамках зазначеної проблематики буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення концептуальних засад правового регулювання національної інноваційної системи, зокрема, пропозиції щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> – правової кваліфікації змісту та підсистем національної інноваційної системи; – удосконалення чинного законодавства України у сфері правового регулювання елементів структури національної інноваційної системи; – дослідження основоположних принципів реалізації ефективного механізму функціонування НІС; <p>А також методологічні підходи щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> – визначення правових засад та основних напрямків функціонування НІС на сучасному етапі розвитку держави; 			<p>К.ю.н., доцент Глібко С.В. К.ю.н., доцент Давид юк О.М.</p>	<p>1 січня 2017</p>	<p>31 грудня 2020</p>	<p>Науковий звіт, проекти нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, рукописи наукових статей, тези доповідей</p> <p>Законопроекти:</p> <p>Проект Закону України «Про внесення змін в законодавство щодо функціонування національної інноваційної системи».</p> <p>Соціально-економічний ефект –вдосконалення механізму інноваційного процесу та збільшення ефекту від трансферу технологій.</p>
---	---	---	--	--	---	---------------------	-----------------------	--

		<p>– вирішення проблем правового забезпечення основних складових інноваційної інфраструктури;</p> <p>– методичні рекомендації суб'єктам господарювання тощо.</p>						
2	<p>Правове забезпечення віртуалізації інфраструктури національної економіки України 0117U002508 рішення Експертної ради НАН України №2 від 07.07.2016 р. (лист № 121/52 від 15.07.2016 р.)</p>	<p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2015 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) Абз. 5 Фундаментальні дослідження з актуальних проблем суспільних та гуманітарних наук.</p> <p>Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017 - 2021 роки» № 1056 від 28 грудня 2016 р. серед пріоритетних напрямів інноваційної діяльності визначені такі, як розвиток інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, впровадження новітніх інформаційних технологій, зокрема, грид- та хмарних технологій, комп'ютерних навчальних систем, систем електронного бізнесу; розвиток систем інтелектуального моделювання для розв'язання задач у галузях економіки; обороноздатності держави; управління складними об'єктами в екології, біології та медицині; освіти; робототехніки та складних техногенних систем; впровадження новітніх технологій захисту інформації в телекомунікаційних та інформаційних системах різного призначення; розвиток технологій довгострокового зберігання інформації та управління "великими даними" (bigdata); розробка та стандартизація технологій зв'язку п'ятого покоління - 5G-технологій; розвиток та впровадження систем Інтернету речей.</p> <p>Відповідно до «Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік», затвердженому Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. №</p>			<p>К.ю.н., с.н.с. Єфрем ова К.В.</p>	<p>1 січня 2017</p>	<p>31 грудня 2019</p>	<p>Науковий звіт, проекти нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, рукописи наукових статей, тези доповідей</p> <p>Законопроект: Проект Закону України «Про інституційне забезпечення трансферу технологій і знань в Україні».</p> <p>Соціально-економічний ефект – покращення якості правового регулювання у сфері технологій в Україні</p>

275-р. першочерговими визначені розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо затвердження плану дій розвитку цифрової економіки, координація відповідних дій з ЄС, цифровізація державного сектору та економіки в цілому, приєднання до Єдиного Цифрового Ринку ЄС; (п. 93); запровадження інструментів електронної ідентифікації (п. 50).

«План заходів щодо цифрового розвитку України на 2017 рік» від 15.05.2017 р.

Мета теми – дослідження особливостей та стану правового регулювання суспільних відносин, що виникають при віртуалізації (цифровізації) інфраструктури національної економіки України, передумови мережевої економіки та рівень необхідності державного втручання, з'ясувати співвідношення приватних і публічних інтересів при віртуалізації інфраструктури економіки з метою визначення оптимальних правових механізмів забезпечення та захисту.

У рамках зазначеної проблематики **поставлені завдання** дослідити такі аспекти теми:

1) у сфері державного регулювання – електронне врядування; галузеве саморегулювання національної економіки України; електронна реєстрація юридичних осіб і фізичних осіб – підприємців; визначення засад та умов для досягнення європейських стандартів якості послуг, електронний суд;

2) у сфері договірної регулювання – електронна комерція, оптимізація і віртуалізація договірних зобов'язань та вдосконалення процедури укладення господарських договорів, зокрема зовнішньоекономічних, шляхом застосування електронного підпису і виставлення інвойсу в електронній формі;

3) у сфері права власності – електронні гроші, право інтелектуальної власності в Інтернет, електронні системи реєстрації прав власності та віртуальні банки даних;

4) у сфері транснаціональної корпоратизації –

		<p>правове регулювання віртуалізації корпоративних структур, можливості входу в економічний простір інших країн, оминаючи їх кордони, аутсорсингу, аутстафінгу, електронних розрахунків, електронної звітності;</p> <p>5) у сфері ринкового саморегулювання – електронна комерція, оптимізація контрактних зобов'язань та вдосконалення контрактної процедури шляхом застосування електронного підпису, поява віртуальних ринків;</p> <p>6) у сфері безпеки інфраструктури національної економіки – регулювання послуг з віртуальної безпеки, впровадження Інтернет-безпеки;</p> <p>правове регулювання мережевої економіки та мережевих систем, зокрема grid-технології як об'єкт інноваційних відносин.</p>						
3	<p>Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві</p> <p>0118U003443</p> <p>рішення Експертної ради НАН України №5 від 05.07.2017 р. (лист № 121/57 від 10.07.2017 р.)</p>	<p>3.4.2.23. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук на 2014–2018 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 20.12.2013 № 179).</p> <p>Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. «Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду на 2020» дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо структурної модернізації економіки, покращенню умов для ведення бізнесу.</p> <p>Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є реформування та розвиток фінансового сектору (створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток у результаті ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці; розроблення комплексної стратегії розвитку державних банків з метою підвищення конкурентоспроможності та ефективності їх діяльності), створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання (створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання, що сприятиме</p>			Д.ю.н., проф. Дмитрик О.О.	1 січня 2017	31 грудня 2020	<p>Науковий звіт, проекти нормативно-правових актів, монографія, проекти методичних рекомендацій, рукописи наукових статей, тези доповідей</p> <p>Законопроект: Проект Закону України «Про внесення змін в законодавство щодо інфраструктурного забезпечення господарської діяльності».</p> <p>Соціально-економічний ефект – покращення якості правового регулювання у сфері інфраструктурного забезпечення.</p>

<p>створенню рівних умов для діяльності суб'єктів господарювання на товарних ринках України, запровадженню прозорого механізму витрачання ресурсів держави та місцевих ресурсів, усуненню вибірковості заходів державної підтримки окремих суб'єктів господарювання, забезпеченню обґрунтованості заходів підтримки підприємницької діяльності), розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності (створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку).</p> <p>У рамках зазначеної проблематики буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення концептуальних засад правового регулювання господарської діяльності та обґрунтовані пропозиції щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> – визначення шляхів реформування державної політики у сфері регулювання інноваційної господарської діяльності; – удосконалення чинного законодавства України в окремих галузях та секторах економіки, що є об'єктами дослідження, з питань: спрощення дозвільних процедур і механізмів оподаткування; фінансування підприємницької діяльності; правового забезпечення інституційного розвитку підприємництва у сфері відновлювальної енергетики; розбудови правового механізму економічної безпеки суб'єктів господарювання; правового механізму впровадження саморегулювання в підприємницький сектор; – дослідження питань взаємовідносин суб'єктів господарювання та органів державної влади уповноважених на регулювання господарської діяльності, і їх взаємодія, зокрема, реформування органів державної влади, що виконують контрольно-дозвільні функції; 						
---	--	--	--	--	--	--

		- розроблення правових засад екологічного інноваційного підприємництва.							
--	--	---	--	--	--	--	--	--	--